

NIEGZOWA, Izabella: Wykorzystanie przezroczy w pracy bibliotek dla dzieci i młodzieży. = *Poradnik Bibliotekarza*. 13. rok. 1961. 12. no. 353-356.p.
A diafilmek felhasználása a gyermek- és ifjúsági könyvtárakban.

A lengyelországi gyermek- és ifjúsági könyvtárak már jó pár éve sikeresen alkalmazzák ismeretterjesztő és nevelőmunkájukban a diafilmeket.* Különösen jól bevált ez a módszer

azokban a kisebb községekben, ahol nincs művelődési otthon, és a könyvtár tölti be a népművelési munka központjának szerepét.

Egyes gyermekkönyvtárak érdekes tapasztalatokra tettek szert a diavetítés segítségével tartott mesedélutánokkal kapcsolatban. Így a varsói Gyermekek- és Ifjúsági Könyvtárban megfigyelték, hogy míg a hagyományos eszközökkel és formák között tartott mesedélután teljes mértékben lekötötte a gyermekhallgatóság figyelmét és valósággal csüngtek a mesélőn, a diafilmre vett mese vetítése nem nyújtotta számukra ezt az élményt és élvezetet, hiányzott a mesehallgatás áhítatos varázsa. A mesemondó ilyenkor ugyanis csak arra szorítkozhat, hogy - mialatt a képek egymás után peregnek, - a gyermekeknek felolvassa a filmkockára, illetve a képek alá írott tömör, s olykor szintelen kíséző szöveget. A gyermekek, a cselekményt figyelve, hallgatják a szöveget, de nem kapnak képet a mese hőseinek lelkivilágában végbemenő folyamatokról, nem tudják élvezni a meseíró stílusának szépségét, a meseszöveg izgalmát, a feszültséget és a feloldódást. A fentiekből tehát azt a következtetést és tanulságot vonták le, hogy a diafilm nem helyettesítheti a hagyományos mesemondást és csupán illusztráló, kiegészítő eszközként szolgálhat. A filmvetítést mindig össze kell kapcsolni a könyvtári munka más formáival, - pl. az eredeti mese felolvasásával, költemények szavalásával, stb. (PS)

*Erről írnak többek között a következő cikkekben is:

LUKASZEWSKA, R.: Diavetítő a könyvtárban. = *Poradnik Bibliotekarza*. 1958.7-8.no.;
TARKOWSKA, J.: Filmmesék a gyermekkönyvtárban. = *Poradnik Bibliotekarza*. 1959.5-6.no.;
CHUDEK, K.: Diavetítő és epidiaszkop a könyvtárban. = *Poradnik Bibliotekarza*, 1960.8.no.;
CHUDEK, K.: Diavetítő használata villanyvilágítás nélküli helyiségekben. = *Poradnik Bibliotekarza*. 1960.11-12.no.

A SVÉDEK TÖBBET KÖLTENEK VIRÁGRA, MINT KÖNYVRE

A svédek 1958-ban átlagban fizetésük 39 %-át költötték könyvre, 0,47 %-át képeslapokra, 2,09 %-át élvezeti cikkekre (cigaretta stb.) és szórakozásra (mozi stb.) s végül 0,72 %-át virágra. (Börsen-blatt (Frankfurt a. M.). 17. Jg. 1961. 99. no. 2164-2165. p.)

A "SAJÁTKÖNYVES" OLVASÓK LONDONBAN IS PROBLÉMÁT OKOZNAK

Panasz hangzott el az egyik angol esti lapban a londoni közművelődési könyvtárak tudományos olvasótermeinek túlszűfoltósága miatt. Az

egyetemi és főiskolai hallgatók szinte megszállva tartják a székeket, asztalokat - amíg ebédelni vagy bevásárolni mennek, addig is cók-mókjukkal biztosítják helyüket. Sokan közülük saját könyvükből tanulnak, s pusztán azért telepednek a könyvtárba, mert otthon nincs megfelelő lehetőségük a nyugodt munkára. Így a polcokon felhalmozott értékes segédkönyveket más - hely hiányában - alig tudja igénybe venni.

A panasztevő azt javasolja: két órai időtartamra korlátozzák az ülőhelyek használatát s csak a külön engedélyek alapján kutatómunkára jogosult olvasók vehessék a felvilágosítási osztály helyiségeit hosszabb időre igénybe. (Liaison. 1961. december. 95. p.)